

4. Звід принципів захисту всіх осіб, що піддаються затриманню чи ув'язненню у будь-якій формі, 09.12.1988 р. [Електронний ресурс]// Верховна Рада України: [сайт]. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_206 (дата звернення 18.03.2018).
5. Мінімальні стандартні правила ООН щодо заходів, не пов'язаних з тюремним ув'язненням (Токійські правила) від 14.12.1990 р. [Електронний ресурс]// Верховна Рада України: [сайт]. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_230 (дата звернення 18.03.2018).
6. Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими (Женева, 1955 р.) [Електронний ресурс]// Верховна Рада України: [сайт]. URL: <http://www.uapravo.com/hro/text.php?lan=rus...> (дата звернення 18.03.2018).

Петечел Н.М.

ФУНКЦІЇ ДОГОВОРУ МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ

Суть та значення договору як загалом, так і договору медичного страхування зокрема, як основної підстави виникнення зобов'язань, найбільш яскраво проявляється у виконуваних ним функціях.

Одним з перших найбільш цілісну систему загальних функцій цивільного договору розробив О. С. Красавчіков. Науковець вважав, що будь-якому договору притаманні ініціативна, програмно-координаційна, інформаційна, гарантійна (забезпечувальна) та захисна функції [1].

Розвиваючи вчення про функції договору, Н. М. Пархоменко, виділяла нормотворчу функцію, оскільки, за її твердженням, правила, що містяться в договорі є нормами, та регулятивну – шляхом укладення договору відбувається реалізація основної функції права – регулювання суспільних відносин для безконфліктного існування всіх суб'єктів суспільного життя [2, с. 176-177].

М. Є. Некрасова у межах регулятивної функції виділяла дві підфункції: регулятивну статичну – характеризується тим, що в договорі закріплюється становище однієї із сторін щодо іншої; регулятивну динамічну – в договорі встановлюються права та обов'язки сторін. На її думку слід також виділяти правореалізаційну функцію договору, яка полягає у переведенні

абстрактних нормативних конструкцій у конкретні права та обов'язки сторін [3, с. 151].

Безперечно, договір медичного страхування виконує функції, які притаманні будь-якому цивільно-правовому договору, але певна функція, виходячи з правової мети цього договору, його суб'єктного складу, постає необхідність аналізу спеціальних (конкретизуючих) функцій договору медичного страхування.

1) Ініціативна функція договору проявляється у тому, що будь-який договір є результатом узгодженої волі контрагентів на встановлення кореспондуючих їх прав та обов'язків. Відносно договору медичного страхування ініціативна функція, безумовно, зберігається. Договір медичного страхування виступає як ініціативний акт, у якому сторони, виявляючи ініціативу, реалізують свою правосуб'єктність на умовах рівності і диспозитивності.

2) За допомогою інформаційної функції відбувається точна фіксація волі страховика і страхувальника, які досягли згоди стосовно умов договору, на яких він укладений, а відповідно прав і обов'язків, які мають виникнути на основі договору медичного страхування. Слід зауважити, що інформаційну функцію не можна ототожнювати з інформаційними правами та обов'язками сторін за договором медичного страхування, зокрема з обов'язком страхувальника стосовно повідомлення відомих йому обставин, що мають істотне значення для визначення ступеню ризику тощо.

3) Програмно-координаційна функція характеризується тим, що договір є своєрідною програмою поведінки його учасників стосовно один одного, а також засобом координації цієї поведінки сторін на засадах рівності, диспозитивності та ініціативності. Стосовно договору медичного страхування ця функція проявляється в тому, що дії сторін чітко скоординовані, а саме: страхувальник повинен сплатити страхові платежі у встановлені строки, а страховик, у разі настання конкретної

події – страхового випадку, зобов'язаний сплатити визначену у договорі грошову суму – страхове відшкодування.

4) Сутність гарантійної (забезпечувальної) функції полягає у тому, що сторонами в договорі закладається система забезпечувальних засобів взаємного впливу, що застосовуються для стимулювання належного виконання зобов'язань. Таким чином, забезпечувальна функція договору медичного страхування знаходить свій прояв у відшкодуванні збитків, яке спрямоване на забезпечення існування матеріальної бази для захисту інтересів страхувальника, задоволення його потреб.

5) Захисна функція полягає у створенні правових гарантій, які запобігають порушенню зобов'язань. Зазначена функція являє собою важливий засіб підтримання договірної дисципліни сторін шляхом точного та неухильного дотримання ними всіх його умов шляхом належного виконання обов'язків та здійснення прав, які виникають на його основі. Формами реалізації вказаної функції є примусове виконання договору і застосування мір захисту та відповідальності з метою компенсації майнових інтересів потерпілої сторони.

6) Попереджувальна (превентивна) функція договору медичного страхування полягає у попередженні страхового випадку й зменшенні завданої шкоди. Вона передбачає широкий комплекс заходів, спрямованих на недопущення чи зменшення негативних наслідків, викликаних різними несприятливими обставинами.

7) Відновлювальна (компенсаційна) функція передбачає право страхувальника на відновлення того стану, який існував до настання страхового випадку, а також для покриття усіх необхідних витрат, яких страхувальник зазнав у зв'язку з настанням страхового випадку.

Як висновок можна зазначити, що функції договору медичного страхування як цивільно-правового договору становлять єдину систему та комплексно впливають на поведінку учасників цих відносин.

1. Красавчиков О.А. *Гражданско-правовой договор: понятие, содержание, функции: сб. Гражданско-правовой договор и его функции / О. А. Красавчиков. Свердловск, 1980. С. 16-20.*
2. Пархоменко Н. М. *Договори у системі права України : дис. на здобуття канд. юрид. наук. Київ, 1998. 202 с.*
3. Яворська О. С. *Договірне право як регулятор цивільних відносин. Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України. 2008. Вип. 6 (74). С. 148-158. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/12312/16Yavorska.pdf?sequence=1> (дата звернення: 13.04.2018).*

Приходько О.І.

ЕЛЕМЕНТИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПРЕДСТАВНИКА В АДМІНІСТРАТИВНОМУ ПРОЦЕСІ

Досліджуючи теоретичні та практичні аспекти діяльності представника в адміністративному процесі необхідно звернутися до розгляду питань, пов'язаних із особливістю його правового статусу у зазначеному різновиді юридичного процесу, зокрема, потребують розкриття основних елементів такого статусу, причому актуальність звернення до проблематики правового статусу представника в адміністративному процесі, зокрема таких важливих його елементів, як права, обов'язки та гарантії, зумовлена як потребами теоретичного плану (науки адміністративного права), так і суто практичною необхідністю вдосконалення чинного законодавства у зазначеній сфері суспільних відносин.

Питання щодо правового статусу представника в адміністративному процесі, на теоретичному рівні пов'язане із існуючими в правовій науці дослідженнями щодо правового статусу особи взагалі, адміністративно-процесуального статусу особи, правового положення учасників (суб'єктів) адміністративного процесу, а також загального правового статусу захисника, фахівця в галузі права, адвоката.

Визначаючи елементи адміністративно-процесуального статусу громадянина, М. Тищенко включає до їх складу: